

Goede mensen,

Wellicht zijn er onder jullie die donderdag laatst ook dat programma hebben gezien 'Check-point', waarin enkele stoere mannen vrijwillig hun totaal verwoeste stad Aleppo verdedigen tot de laatste man. Schrijnend, ongelooflijk en onmenselijk.

Telkens na dergelijke reportages - en er zijn er heel wat van dit soort - vraag ik mij af: hoe moet je daarmee omgaan? Persoonlijk kan je daar niets aan doen, je voelt je totaal onmachtig. En soms hebben we de neiging om onverschillig te worden.

Als er één houding is die wij als christen zeker niet mogen aannemen, dan is het wel de houding van onverschilligheid. Zelfs al kunnen wij er niet direct iets aan doen, dan moeten wij tenminste proberen mee te voelen, mee te lijden, niet zomaar de knop van de TV om draaien en gaan slapen, maar gewoon als avondgebed eens zeggen: "Onze Lieve Heer, dank dat we hier in het Westen mogen leven, in ons mooie, goeie Vlaamse land." Als wij ons altijd gaan vergelijken met landen of mensen die het nog beter hebben dan wijzelf, dan zullen wij ons altijd ongelukkig voelen en klagen over iets.

En dan hoorde ik Jezus in het evangelie daarnet zeggen: "Wees niet bevreesd. Heb geen angst". Bedoelt Hij daarmee dat wij alle terreuraanslagen naast ons mogen neerleggen? Dat denk ik niet. Wij moeten de realiteit - hoe hard die ook is - durven onder ogen blijven zien. Maar misschien moeten wij ons optrekken aan mensen en verenigingen zoals wij die deze week in K en L kunnen lezen. Rita Van Theemse die meetrekt met Artsen zonder Vakantie en in de meest schrijnende situaties van binnen kookt van woede, maar toch als verpleegster-vroedvrouw nieuw leven op de wereld helpt zetten. En op de andere bladzijden van datzelfde nummer staan nog voorbeelden van mensen die dichterbij ons ook mooi werk verrichten in noodsituaties.

Goede mensen,

Gelovigen zijn geen mensen die zonder zorgen of problemen door het leven gaan. Het geloof helpt ons juist om met andere ogen naar die noden te kijken; daar waar we kunnen er iets aan te doen; en zeker te blijven hopen en erop vertrouwen dat er nog hoop en toekomst is voor mens en wereld, hoe erg die er ook aan toe zijn, als wij maar daar waar we kunnen en hoe kleinschalig ook onze handen uit de mouwen steken.

"Wees niet bang", zegt Jezus tot 365 keer in de bijbel, alsof Hij wil zeggen: "Mensen, vertrouw er elke dag van jullie leven op dat de Heer met u meegaat op die lastige weg om van zijn schepping toch nog iets moois te maken." Christenen zijn mensen die nooit de hoop en het vertrouwen in de toekomst opgeven. Laten wij daar elke dag van getuigen.